

[Ministeren for offentlige arbejder]

I stedet for signalanlæg anmodede vejdirektoratet Skævinge kommune om at undersøge mulighederne for via eksisterende eller nye stier at samle hovedparten af de krydsende fodgængere og cyklister til en niveaufri skæring af hovedlandevejen.

Skævinge kommunalbestyrelse meddelte hertil i juni 1978, at man efter at have vurderet en række muligheder for en tunnelloøsning er kommet til den konklusion, at en tunnel næppe vil blive benyttet i rimeligt omfang, da det for så vidt angår store områder af byen vil være lettere at krydse hen over hovedlandevejen end at benytte tunnelen. Det er derfor stadig kommunalbestyrelsens opfattelse, at trafiksikring i Gørløse bør ske ved en lysregulering.

Vejdirektoratet har herefter anmodet Frederiksborg amtskommune om at påbegynde forundersøgelsen for regulering af krydset med henblik på en lyssignalregulering.

Til *handelsministeren* (7/8 78) af:

Keld Andersen (KF):

»Agter ministeren at tage initiativ, således at det undgås, at projektet vedrørende en PVC-fabrik i Skælskør opgives og planerne om en værdifuld arbejdsplads dermed ikke realiseres?«

(Spm. nr. 1099).

Begrundelse.

Ifølge oplysninger i dagspressen er der nu overvejelser i de firmaer, der står bag PVC-projektet, om at opgive den planlagte virksomhed her i landet. Der er tale om en investering, som ville beløbe sig til omkring en halv milliard kroner og skabe beskæftigelse for ca. 100 ansatte. Baggrunden for overvejelserne skulle være de ankesager, der verserer, og som tilsyneladende kan trække ud i det uendelige. Det forekommer urimeligt, at en virksomhed, der har vist positiv vilje til at investere her i landet og erklæret sig helt parat til at overholde den gældende miljølovgivning, skal vente i årevis, før en endelig afgørelse fra de kompetente myndigheder fremkommer.

En sådan marathonbehandling virker hæmmende på lysten til at investere herhjemme og dermed til skade for beskæftigelsen og valutaindtjeningen.

Besvarelse (11/8 78):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Det er ikke min hensigt at tage noget initiativ i den nævnte sag, allerede fordi jeg ikke som handelsminister har nogen kompetence med hensyn til de miljøspørgsmål, hvorpå det pågældende projekt beror. Disse spørgsmål henhører under miljøministerens forretningsområde, og jeg har ingen adkomst til at intervenere i sagsbehandlingen, der følger de i gældende lovgivning fastlagte procedurer.

Miljøministeren har i øvrigt orienteret mig om, at sagen om godkendelse af PVC-fabrikken verserer for miljøankenævnet, og at det efter miljøbeskyttelsesloven er ankenævnet, der har den endelige administrative afgørelse i sagen.

Miljøministeren har peget på, at en sag som den foreliggende, der er så speciel – og uden fortilfælde her i landet – kræver, at der tilvejebringes et grundigt og fyldestgørende fagligt grundlag, forinden afgørelsen træffes.

Miljøministeren har samtidig oplyst, at han naturligvis finder det vigtigt, at myndighederne er opmærksomme på, at afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven ikke forsinkes uden rimelig grund.

Dette spørgsmål har miljøministeren derfor taget op i en skrivelse af 27. april 1978 til ministeriets styrelser vedrørende bl. a. tidsfrister for styrelsernes behandling af almindelige, konkrete sager.

Jeg kan tilføje, at etablering af den pågældende virksomhed ikke vil give anledning til vanskeligheder i forhold til handelsministeriets forretningsområde.

Til *socialministeren* (7/8 78) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren overveje at pålægge kommunerne en pligt til at sikre pasningsmuligheder for børn af ledige, der får anvist arbejde, om nødvendigt ved midlertidige dispensationer med hensyn til det normerede antal pladser i daginstitutioner?«

(Spm. nr. 1100).

Begrundelse.

Adskillige kommuner landet over melder i øjeblikket om en næsten eksplosiv vækst i